

Käpyisiä kuulumisia

Hepsulihei!

Talvinen tervehdys täältä Ukselmapäältä.

Lumi tuli sitten ihan ajallaan.
Maanpinta maalautui lumenvälkeäksi.
Talvipukuiset jänikset ja riekot saavat elellä nyt ihan rauhassa.
Niitä ei juuri erota valkeasta lumesta.
Lumeen ilmestyneet jäljet kyllä antavat vihjeitä,
missä päin esim. Jaana-jänis on loikiskellut.

Tiesin, että oravatkin olivat jo valmiina talveen.
Ystäväni Oili-orava vaihtoi jo aiemmin syksyllä paksumman ja lämpimämmän talviturkin ylleen.
Oili-oravan talviturkki ei ole valkea.
Vai oletko joskus nähnyt valkoisen oravan?
Enpä usko!
Oili-oravan puku on talvella harmahtavampi ja kesällä ruskehtavampi.

Oili-orava valmistautui talveen myös tekemällä talvivarastoja puiden oksille.
Syksyllä se keräsi sieniä puiden oksahaaroihin.
Talvella se sitten etsiskelee niitä syödäkseen.
Oili-orava tosin on joskus huonomuistinen
eikä löydä omia varastojaan.
Silloin se onneksi löytää jonkun toisen oravan tekemän varaston.
Syöhän Oili-orava myös käpyjen sisältä siemeniä.
Oili-oravalle maistuvat erityisesti kuusen käpyjen siemenet.

Oili-oravan pesä on korkealla kuusipuussa.
Yhtenä iltana tein oman lumikieppini Oili-oravan pesäkuusen juurelle.
Asetuin illalla kieppiin nukkumistarkoituksessa
ja se toinen tarkoitukseni oli kuunnella Oili-oravan iltasatua.
Oili-oravalla oli poikasia ja niille se kertoi iltasadun,
jota minäkin asetuin kuuntelemaan.

Sinä iltana satu ei ollut yhtään jännä eikä pelottava ensinkään.
Sinä iltana satu oli lähinnä opettavainen.
Oili-orava opetti poikasiaan olemaan säästäväisiä,
käpyjä pitää käsitellä varoen ja siemeniä pitää syödä säästeliäästi.
Käpyjä ei saa tuhlata!

Tiedätkö kuinka pikkuoraville usein käy?
Tiedätkö kuinka oravat syövät käpyjen siemeniä?
Minäpä kerron!
Oravanpoika ottaa kynsiinsä tuoreen kuusenkävyn.
Se pitää kiinni kävyn ohuemmasta päästä.
Kävystä se ottaa pois yhden suomun kerrallaan aloittaen kävyn paksummasta päästä.
Löydettyään siemenen se laittaa sen tietysti suoraan suuhunsa.
”Ihanaa, maistuupa hyvältä!
Näitä pitää saada lisää!”, tuumaa orava.

Sitten oravanpoika ottaa taas yhden suomun,
löytää makean siemenen
ja innostuu asiasta niin,
että laittaa molemmat kädet suuhunsa!
Hups...
kuinkas sitten käykään...???
käpy putoaa maahan!!!!

Siis,
jos sinä kuljet metsässä
ja löydät puoliksi syötyjä käpyjä,
joiden kärkipäähän ei ole koskettu ollenkaan,
niin tiedät,
että oravanpojat ovat olleet asialla!

Jos löydät kävyn,
joka repsottaa ja rapsottaa vähän joka suuntaan auki,
niin voit olla varma,
että se on Timo-tikan työpajalta.
Timo-tikka naputtaa nimittäin melkoisen nopeasti,
eikä silloin varmaan ole aikaa syödä siististi.
Niinpä käpysuomut voivat sojottaa kaikki vähän eri suuntiin.

Timo-tikka ei pidä käpyä käsissään,
koska sillä on vain kaksi jalkaa, ja ne on tarkoitettu seisomiseen.
Sen takia tikka viekin kävyn omaan pajaansa
eli tekemäänsä puunkoloon.
Kolossa käpy pysyy hyvin ja Timo-tikka saa naputella nokallaan ja poimia siemenet suuhunsa.
Timo-tikan pajasta putoilee maahan vain syötyjä käpyjä ja käpyjen roskia.
Jos siis löydät joka suuntaan repsottavan ja rapsottavan kävyn,
tiedät, että Timo-tikka on ollut asialla.

Jos löydät hyvin siististi jyrstytyn käpyrungon,
jossa jäljellä on vain pyöreäksi jyrstetty pää,
niin syöjä on ollut mitä todennäköisimmin pikkuruinen myyrä.
Myyrät tekevät siistiä jälkeä.

Toinen syö käpyjä tuhlaillen,
toinen syö hopulla
ja kolmannen jälki on pientä ja siistiä.
Se on sitä monenkirjavaa luontoa.
Hauskaa, että kaikki eivät ole samanlaisia,
vaan kaikki ovat erilaisia ja omanlaisiaan.

Tällaisiin ajatuksiin nukahdin omaan kieppiini Oili-oravan pesäkuusen juurelle.

Elska

Jälkijupinat

1.Salapoliisitehtävä: Kulje pihapiirissä tai metsässä ja etsi käpyjä. Tutki, onko niistä etsinyt siemeniä orava, tikka, myyrä vai kenties joku aivan muu?

a. orava

b. tikka

c. myyrä

kuva Metsä vastaa -sivustolta

2.Salapoliisitehtävä: Kulje pihapiirissä tai metsässä ja tutki, löydätkö muita eläinten syömäjälkiä tai muita jälkiä ja jätöksiä.

3.Leikkikää yhdessä Oili-oravan talvivarastoleikkiä.

- yksi leikkijöistä on pohjatuuli, muut asettuvat piiriin
- leikkijät seisovat piirissä selkä ulospäin, kasvot sisäänpäin
- jokainen asettaa oman käsineen selkäänsä taakse maahan ikään kuin talvivarastoksi
- sen jälkeen otetaan käsistä kiinni ja suljetaan silmät. Sillä välin pohjatuuli puhaltaa ja siirtää jokaisen käsineen eri paikkaan.
- kun pohjatuuli antaa luvan, saa kurkistaa selkäänsä taakse. Sieltä löytyykin joutain muuta kuin oma käsine. Näin käy usein myös huonomuistiselle Oili-oravalle! Oili-orava unohtaa, minne teki oman talvivarastonsa, mutta löytää aina jonkun toisen oravan tekemän talvivaraston.